

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

URMEAZĂ STEAUA

O călătorie modernă

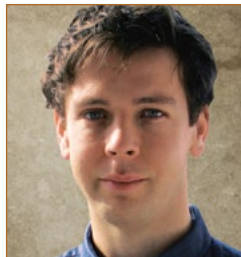
De ce a fost grajdul?

Care era planul?

Dumnezeu cu noi

Adevăratul Crăciun

NOTA EDITORULUI PLIN DE ADMIRAȚIE

Povestea Nașterii Domnului în iesle este ceva obișnuit de Crăciun: se crede în mod tradițional că Sf. Francis din Assisi i-a rugat pe cetățenii din Greccio, în 1223, să joace ei înșiși scena cu Nașterea Domnului. Cu siguranță că reprezentația „pe viu” a devenit foarte

populară iar tradiția acestei scenete s-a răspândit în întreaga lume.

Problema era că aceste reprezentații erau de proporții și necesitau zeci de actori și multă pregătire. În timpul Revoluției Franceze s-au interzis transpunerile în scenă cu tematică religioasă iar Nașterea Domnului a fost redusă la figurine miniaturale pe care familiile le puteau aranja în casele lor.

Unele dintre cele mai faimoase sunt „*santous*” (sfinții mici, în dialectul local) din Provence. Pe lângă personajele biblice – familia lui Iisus, păstorii, îngerii și magii – aceste scene conțineau și tot felul de oameni în ocupațiile lor tradiționale de zi cu zi.

Există un personaj pe care nu îl vei recunoaște imediat dar care este esențial pentru orice scenă provenșală a Nașterii. El nu aduce daruri, însă brațele îi sunt ridicate și are o expresie de surpriză și de bucurie intensă. El este *Lou Ravi* (cel încântat). În Italia există un personaj similar pe nume *Lo Stupito* (cel uimit), iar caracteristica lor comună este uimirea și admirația lor în fața aceluiași eveniment. Ei par să vină cu mâna goală dar în realitate aduc cel mai minunat dar dintre toate: admirația lor.

Noi, cei care cunoaștem atât de bine povestea de Crăciun, putem să cădem ușor în familiarism față de binecuvântarea pe care o reprezintă acest eveniment. Nașterea lui Iisus devine o tradiție, un eveniment ca oricare altul care se repetă în fiecare an. Când, de fapt, nu este de loc așa. Adevărul este că: Dumnezeu ne-a iubit atât de mult încât a venit pe pământ sub formă umană, prin Fiul Său, Iisus, ca noi să-L putem cunoaște și să putem învăța să avem încredere în El și să-L iubim la rândul nostru.¹ Să păstrăm și noi această admirație copilărească ca cea a lui *Lou Ravi* pentru acest dar incredibil!

Samuel Keating
Editor executiv

1. Vezi Ioan 3:16.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2015 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-179-X

Cel *mai bun* CRĂCIUN

DE DINA ELLENS

ANUL ÎN CARE AM AVUT CEI MAI PUȚINI BANI DE CHELTUIT DE CRĂCIUN A DEVENIT CEL MAI BUN DINTRE TOATE!

Mutându-ne într-o țară nouă a trebuit să lăsăm în urmă toate decorațiunile noastre de Crăciun și mă întrebam cum ne vom decora casa deoarece eram cam strâmtorați cu banii și aveam alte cheltuieli cu mutarea. Din fericire, într-un weekend de toamnă pe când eram într-o plimbare prin pădure, copiilor mei le-a venit ideea să adune conuri de brad pentru decorațiunile de Crăciun. Am început imediat și până seara am adunat o pungă mare plină.

După aceea, în fiecare sâmbătă după-masa lucram împreună la proiectul nostru cu conurile de brad. Mai întâi am sortat conurile după mărime și calitate. Apoi copiii au legat sârmulițe de fiecare și le-au pus pe un băț lung. În felul acesta le-am putut vopsi repede cu spray. După ce vopseaua s-a uscat, au ajustat sârmulițele încât conurile să poată fi

agățate ușor pe brad sau pe coronițe.

Apoi a venit timpul decorațiilor. Cu panglici aurii și verzi și cu un pistol de lipit, fiecare con a fost curând transformat într-o operă de artă unică. Rezultatul a fost ceva simplu dar minunat, iar musafirii au complimentat aranjarea sufrageriei noastre.

În anul următor, când am deschis cutia cu decorațiunile de Crăciun, toți se întrebau despre cum au supraviețuit conurile noastre. În timp ce le despachetam unul câte unul auzai exclamații ca: „Hei! Eu l-am găsit pe acesta mare în excursie!” Sau „Eu am pus funda la acesta!” Fiecare retrăia amintirile fericite ale Crăciunului anterior și rolul pe care l-a avut în pregătirea lui.

Atunci mi-am dat seama că nu ai nevoie de mulți bani ca să crezi amintiri de neuit de Crăciun. Din cauza lipsei de bani am venit cu ideea de a ne crea propriile decorațiuni din conuri, ceea ce a devenit o prețioasă amintire de

Crăciun despre vremurile când nu am avut prea multe din punct de vedere material dar ne-am avut unii pe ceilalți.

DINA ELLENS A PREDAT ÎN ȘCOALA ÎN ASIA DE SUD-EST TIMP DE 25 DE ANI. DEȘI ACUM ESTE LA PENSIE, EA CONTINUĂ SĂ FIE ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI SĂ ÎȘI URMEZE HOBBY-UL DE SCRIITORE. ■

Tată Ceresc,
Ajută-mă să îmi amintesc:
Crăciunul a pornit
De la darul Fiului Tău venit
Să dea lumii întregi
Darul vieții Sale dragi.
Căci Crăciunul este în esențial
O ocazie de a dărui,
Nu prin petreceri și cadouri,
Și nu prin belșug material.
Crăciunul este reprezentat
De dăruirea de sine, necondiționat.

– Van Varner

SĂRBĂTOARE, NU PERFECȚIUNE

DE TINA KAPP

DACĂ EȘTI CA MINE atunci știi cum ar trebui să fie un Crăciun perfect. Poate că ai o imagine mentală a bradului și a decorațiilor perfecte, locul ideal unde să mergi de sărbători, cina perfectă de Crăciun alături de familie și prieteni, băuturile, prăjiturile, sau orice ar fi ce îți place ție. Poate că îți place să fie muzică în fundal atunci când vă deschideți cadourile, iar ele să fie exact ceea ce ți-ai dorit...

Crăciunurile mele nu au fost niciodată atât de pitorești sau de perfecte. Au fost într-adevăr frumoase și distractive și am multe amintiri frumoase, însă ultimele Crăciunuri le-aș putea descrie cu adjective de la „liniștite” până la „acceptă haosul”. Și nici unul dintre ele nu era, nici pe departe, imaginea perfecțiunii Crăciunului ideal – însă toate sunt amintiri foarte speciale pe care le prețuiesc.

Doar recent am acceptat cu adevărat că Crăciunurile nu trebuie să fie perfecte. Nu trebuie să mă copleșească de magie, atâta timp cât este iubire, fericire și ne facem timp să sărbătorim nașterea lui Iisus.

De fapt, chiar primul Crăciun a fost destul de mizer. Dacă ar fi să-l recreăm perfect ar trebui să fim fără casă, oboseți și călătorind pentru simplul motiv ca să ne plătim taxele. Asta nu sună nici distractiv și nici perfect! Adaugă la asta să aștepti să naști un copil și să te adăpostești peste noapte cu vacile și cu oile și ai descrie destul de bine ceea ce ar reprezenta pentru mine cea mai rea zi posibilă!

Însă Dumnezeu a aruncat un pic de magie peste acea noapte, cu îngerii care s-au arătat păstorilor și steaua cea nouă ce a apărut pe cer și i-a condus pe magi în căutarea regelui nou-născut. Pun pariu că Maria și Iosif au prețuit toată viața lor acea noapte nebună și i-au repovestit des lui Iisus, pe când creștea, acea întâmplare uimitoare. Și viața în ziua de azi poate fi destul de mizeră, însă Iisus se arată întotdeauna și își pune atingerea Lui specială și minunată.

Când sunt descurajată de Crăciunurile mele, unul din lucrurile care mă ajută este să fac Crăciunul altcuiva să fie puțin mai bun. Când eram copil familia mea obișnuia să viziteze cămine pentru vârstnici în perioada Crăciunului. Era atât de plăcut să vedem câtă bucurie puteam aduce. Simplul fapt că eram acolo îi ajuta pe vârstnici să știe că nu sunt singuri sau uitați și că există oameni cărora le pasă de ei încât să cânte pentru ei, sau să le facă felicitări de

1. „How to Have an Imperfect Christmas” („Cum să ai un Crăciun imperfect”), Canadian Living, http://www.canadianliving.com/health/mind_and_spirit/how_to_have_an_imperfect_christmas.php
2. Sarah Bessey, “In Which I Celebrate the Imperfect Christmas” („Cum am sărbătorit Crăciunul imperfect”), <http://sarahbessey.com/in-which-i-celebrate-the-imperfect-christmas/>
3. „Embrace Imperfection” („Acceptă imperfecțiunea”), Simple Mom, <http://simplemom.net/plan-your-peaceful-christmas-embrace-imperfection/>
4. www.just1thing.com

Crăciun, sau orice aveam în plan în anul respectiv.

Nu este nimic rău în a-ți face timp să crezi un Crăciun frumos și să ai tradiții, sau să te aștepți la anumite lucruri care fac Crăciunul mai special pentru tine și pentru prietenii și familia ta; însă ține minte că poți găsi frumusețe și în haos. Lui Dumnezeu îi place de multe ori să se arate prin situațiile imperfecte, tot așa cum a făcut-o în acel grajd, cu mult timp în urmă, și tot El te poate ajuta să te concentrezi pe ceea ce face Crăciunul cu adevărat minunat.

Acum, când scriu acest articol, am căutat pe internet „Crăciun imperfect” și am descoperit că nu sunt singură; mulți oameni de toate vârstele și clasele sociale au făcut aceeași descoperire și au învățat să fie fericiți cu Crăciunul lor mai puțin perfect.

Profesorul Gordon Flett de la Universitatea York din Canada a făcut o observație interesantă: „Crăciunul reflectă așteptările imense despre cum trebuie să fie lucrurile în funcție de cultură. Noi avem o societate bazată pe consum, care spune că dacă ai fizicul perfect sau realizările perfecte atunci vei

avea și o viață perfectă. Oamenii depun atât de mult efort în atingerea acestui ideal. Până la venirea sărbătorii ei sunt deja stresați.”¹

O doamnă pe nume Sarah a scris pe blog: „Uneori te poți lăsa foarte ușor ademinit de imaginile artistice pe care le găsești pe internet pentru Crăciun, mitul Crăciunului perfect, cu decorațiuni și mâncare. Ideea din spatele acestui lucru este că, dacă decorăm frumos de Crăciun atunci Crăciunul însăși va fi minunat, iar lucrurile care ne înconjoară sunt, cumva, cel mai bun indicator al liniștii și bucuriei noastre interioare, cea mai bună apărare a noastră împotriva realității imperfecțiunii noastre de Crăciun. În acest an... eu voi sărbători Crăciunul meu imperfect. Poate că nimeni nu dorește să accepte sau să urmeze o astfel de idee, dar... eu, stau aici, în lumina a o mie de luminițe colorate, și îmi iubesc foarte mult Crăciunul meu imperfect și familia mea imperfectă. Totul este cumva, în mod misterios, calm și luminos”.²

De Crăciun noi sărbătorim venirea lui Iisus pe pământ în niște împrejurări destul de imperfecte, însă iubirea pe care o reprezintă pentru noi nașterea Sa face ca acea zi să

rămână de neuitat. Cele mai bune amintiri de Crăciun nu sunt neapărat legate de lucruri care au ieșit perfect, ci de cele mai multe ori sunt legate de clipe oarecum nebune în care am fost înconjurați de iubirea familiei și a prietenilor. Când ne oprim și ne gândim la cât de recunoscători ar trebui să fim, atunci ne putem bucura cu adevărat de un minunat Crăciun imperfect.

Vă las cu acest ultim și minunat gând scris de alt blogger: „Crăciunul nu este despre perfecțiune. Înseamnă să-L sărbătorim pe Acela care ne-a salvat din nevoia noastră imposibilă de perfecțiune”.³

TINA KAPP ESTE DANSATOARE, PREZENTATOARE ȘI SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ÎN AFRICA DE SUD. EA CONDUCE O FIRMĂ DE ORGANIZARE DE PETRECERI CARE AJUTĂ LA STRĂNGEREA DE FONDURI PENTRU CARITATE ȘI PENTRU PROIECTE MISIONARE. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE DE PE SITE-UL JUST1THING,⁴ UN SITE CREȘTIN DESTINAT MODELĂRII CARACTERULUI TINERILOR. ■

Vremea MIRACOLELOR

DE IRENA ŽABIČKOVÁ

CU CĂȚIVA ANI ÎN URMĂ am trăit și am lucrat într-un mic centru de voluntariat din sudul Rusiei. Cu o săptămână înaintea Crăciunului o furtună de zăpadă a defectat linia principală de curent pentru întreaga regiune. Nimeni nu știa cât va dura această pană de curent deoarece echipa de intervenții trebuia să aștepte ca vremea să se îmbunătățească ca să poată ajunge la zona afectată din munți și să se repare cablurile.

Între timp toți încercau să supraviețuiască cum puteau: toate marile supermarketuri s-au închis, iar magazinele mici erau luminate cu lumânări sau cu generatoare cu benzină. Fără încălzire casele au devenit curând foarte friguroase. Cei care aveau doar plite pe curent făceau focuri afară, pe lângă bloc, ca să-și facă de mâncare. Iar când rezerva de apă a orașului s-a sfârșit s-a oprit și apa. Din fericire a căzut ceva zăpadă peste noapte și am adunat zăpadă ca să avem pentru spălat. Petreceam serile la lumi-

na lumânărilor spunând povești, cântând cântece și confecționând figurine pentru o scenă cu nașterea Domnului.

Zilele treceau dar nu era nici un semn că va reveni curentul. Apoi a venit ajunul Crăciunului și ne-am întrebat dacă merită să ne chinuim să punem luminile pe brad, sau să facem ca pe vremuri și să punem lumânări. Unul dintre colegi a fost de neclintit: „Eu pun luminile pe curent și le bag în priză. Dumnezeu poate face un miracol și poate aduce înapoi curentul”.

Pregăteam cina de Ajun dar tot nu era curent. A venit seara și totul era pregătit, masa era pregătită și mâncarea servită. Ne-am aple-

cat capetele în rugăciune și am mulțumit pentru mâncare și pentru venirea în lume a lui Hristos sub forma unui bebeluș. Când am terminat rugăciunea și am deschis ochii nu ne-a venit să credem – toate luminile din casă erau aprinse iar bradul strălucea maiestuos. Momentul a fost ales impecabil! Poate că Dumnezeu nu a apăsat în mod miraculos personal pe întrerupător, însă am sentimentul că a jucat un rol însemnat în revenirea curentului electric la momentul oportun.

IRENA ŽABIČKOVÁ IS ESTE VOLUNTARĂ CU PER UN MONDO MIGLIORE¹ ÎN CROAȚIA ȘI ITALIA. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

O TELEGRAMĂ de SPERANȚĂ

DE CHRIS HUNT

BINECUNOSCUTUL AUTOR MOTIVAȚIONAL NORMAN VINCENT PEALE A SCRIS: „Crăciunul flutură o baghetă magică peste această lume și iată că totul devine mai liniștit și mai frumos”. Acest citat evocă imaginea unui foc aprins în căminul cu șosete colorate atârinate de poliță; un brad încărcat cu globuri și beteață, înconjurat de cadouri împachetate în hârtii viu colorate; o familie așezată confortabil pe canapea, citind povești copiilor în timp ce aceștia își beau cacaoa cu lapte. Pe fereastră se văd fulgi de nea căzând lin pe pământul alb, strălucind în lumina lunii. Este aceasta lumea liniștită și frumoasă pe care și-o imagina?

Din păcate „liniștit și frumos” nu pare a fi descrierea potrivită pentru imaginea necazurilor de mai departe, pe care le vedem la știri sau despre care citim pe internet, nici cele de mai aproape cum ar fi stresul economic, lipsa locurilor de muncă, relațiile destrămate, bolile serioase sau doliul.

Totuși „liniștit și frumos” își face apariția. Generozitatea prietenilor și grija familiei, bunătatea străinilor și străngerile record de fonduri pentru caritate sunt toate exemple bune pentru aceasta.

Însă, în ciuda intențiilor bune, dragostea umană nu este întotdeauna constantă și poate dezamăgi. După spusele preotului Tom Cuthell există ceva mai profund de descoperit: „În fiecare an repovestim intrarea uimitoare a lui Dumnezeu în lumea noastră frântă și suntem mișcați până în străfundurile sufletului nostru de capacitatea lui Dumnezeu de a ne surprinde cu dragoste... Nașterea lui Iisus este protestul din toată inima a lui Dumnezeu față de atitudinea de a lăsa lucrurile la voia întâmplării, de a-i abandona pe oameni ca să se descurce singuri, de a-i lăsa să ajungă la limita sărăciei resurselor proprii. Iisus este ajutorul dinamic a lui Dumnezeu din mijlocul nostru; El este telegrama de speranță de un Cuvânt a lui Dumnezeu”.¹

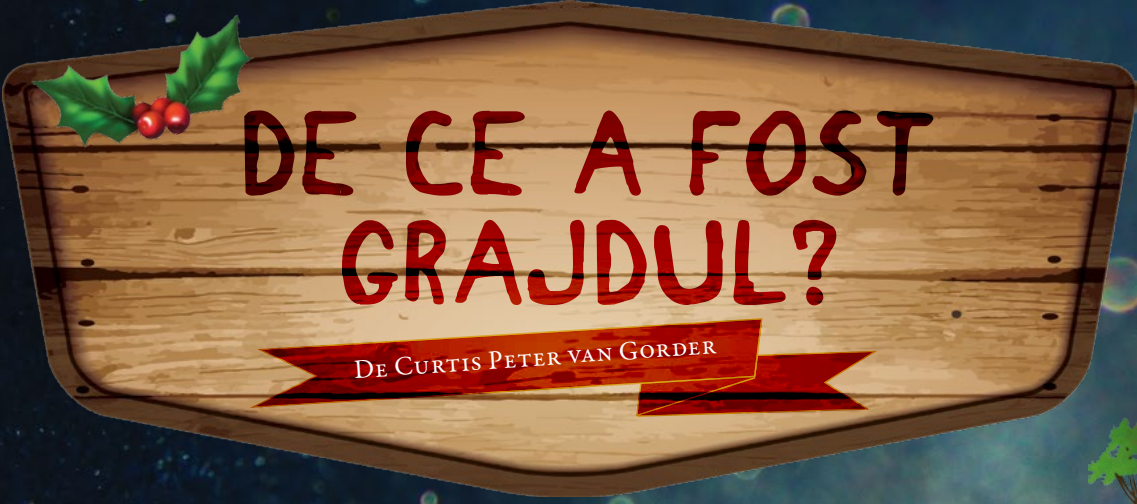
Și astfel ajungem în final să fim

de acord cu dl. Peale, că Crăciunurile ne fac viața mai liniștită și mai frumoasă, chiar dacă nu este din cauza sărbătorilor noastre, nici în totalitate din cauza dragostei pe care o împărtășim în această perioadă. Ci este din cauza acelei „telegrame de speranță de un cuvânt” care nu este doar pentru Crăciun ci durează întreaga viață și chiar după aceea.

CHRIS HUNT TRĂIEȘTE ÎN MAREA BRITANIE ȘI A CITIT REVISTA *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) DE LA PRIMA PUBLICARE DIN 1999. ■

Crăciunul ne reamintește că miracolele se întâmplă și în mijlocul dificultăților, semințele plantate vor rodi în anul următor iar mesajul de pace al lui Iisus pentru noi toți răsună peste tot. În final binele învinge răul, morții sunt înviați, iar în ciuda tuturor dificultăților bebelușul vulnerabil supraviețuiește ca să conducă lumea. – *Episcopul Joe Aldred*

1. www.st-cuthberts.net/crcmas99.php

DE CE A FOST GRAJDUL?

DE CURTIS PETER VAN GORDER

ȘI A NĂSCUT PE FIUL EI CEL ÎNTÂI NĂSCUT, L-A ÎNFĂȘAT ÎN SCUTECE ȘI L-A CULCAT ÎNTR-O IESLE, PENTRU CĂ ÎN CASA DE POPOSIRE NU ERA LOC PENTRU EI. – *LUCA 2:7*

Domnul Universului putea alege orice loc pentru nașterea lui Iisus. Aceasta ridică semne de întrebare în legătură cu motivul pentru care Dumnezeu a ales acel loc umil în care stau animalele – probabil un grajd, dar putea fi și o peșteră sau o cameră de oaspeți în casa unor rude.

Încăperea era probabil împregată de miros dulce de fân – flori uscate și iarbă ce au crescut din

belșug vara pe pajiștile însorite înainte de a fi tăiate din frumusețea lor – precum s-a întâmplat și cu Iisus. În Japonia, podelele tradiționale sunt făcute din spicele de orez proaspăt tăiate numite *tatami* pentru că mirosul lor este atât de dulce. Poate că și lui Dumnezeu îi place acest miros. Fânul ne mai reamintește și de natura tranzitorie a vieții.

La nașterea Sa Iisus a fost înconjurat de creaturi simple – probabil un măgar, niște păsări, o vacă, o capră sau oi. În decursul vieții Sale Iisus i-a căutat pe cei modești, ca apoi să le spună ucenicilor Săi să propovăduiască evanghelia la orice făptură.¹ El s-a îngrijit de cei smeriți și cu inima frântă, de prostituate, de vameși, de pescari, de copii – cei mai de jos în societate. El venise să îi salveze pe cei pierduți. El a transformat oameni care păreau niște ani-

male de povară în fii și fice ale lui Dumnezeu.

Apoi este vorba despre părinții Lui pământești: un umil lucrător în lemn și o tânără fată. Iisus S-ar fi putut naște într-o familie ilustră, dar nu a făcut-o. Iisus a mers pe urmele tatălui Său până la vârsta de 30 de ani, transformând lemnul brut în obiecte utile, tot așa cum îi transformă și astăzi pe cei ce vin la El căutând o viață nouă.

Un grup de păstori, pleava societății, au venit să-L vadă pe Iisus nou-născut la invitația îngerilor.² Dumnezeu ar fi putut trimite îngerii să invite pe oricine la grajd. Ar fi putut să-i cheme pe marii preoți, pe scribi, pe doctorii în lege, sau pe farisei, dar nu a făcut-o. Dumnezeu a trimis oastea cerească la niște oameni considerați cei mai puțin religioși datorită faptului că munca lor de a avea

1. Vezi Marcu 16:15.

2. Vezi Luca 2:8-12.

3. Vezi Isaia 61:1.

4. Vezi Isaia 55:9.

5. <http://elixirmime.com>

grijă de oi îi împiedica de multe ori să urmeze multe din ritualurile religioase importante. Poate că îngerii i-au invitat pe păstori deoarece ei erau cei smeriți, oile pierdute pe care Iisus venise să le salveze.

Îngerii le-au spus păstorilor că acest bebeluș nu este un simplu nou-născut, ci Cel Promis care va aduce vești bune celor smeriți; care îi va vindeca pe cei cu inima zdrobită; care va vesti celor captivi libertatea și eliberarea celor închiși.³

Iar când s-au apropiat ei au văzut o tânără femeie privindu-și în liniște pruncul așa cum numai o mamă o poate face. Deși nu este menționat nicăieri că păstorii i-ar fi adus bebelușului daruri, nu cred că au venit cu mâna goală. Poate că au adus din roadele muncii lor: lapte de băut, brânză de mâncat, lână ca să-I țină cald, o bucată de miel pentru mâncare. În ziua de

azi în munții din Italia se obișnuiește ca păstorii să aducă nouălor mămici astfel de daruri.

Apoi când și-au văzut de drumul lor, păstorii s-au bucurat că acest Băiat, născut din părinți simpli și în sărăcie, ca și ei, avea să fie mântuitorul celor smeriți – cei de bună credință cărora îngerii le-au adus o binecuvântare de pace.

Dumnezeu ar fi putut alege un loc *mai bun* pentru nașterea Fiului Său, Mesia – Iisus. Chiar dacă părea umilitor să fie născut în asemenea condiții simple, totuși aceasta a împlinit planul lui Dumnezeu. El lucrează de multe ori pe căi misterioase ca să-și înfăptuiască miracolele.⁴ Așa a procedat atunci și așa continuă să o facă și acum.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI ACTOR DE
PANTOMIMĂ⁵ ÎN GERMANIA. ■

Subiecte de meditație

UN CRĂCIUN CONTINUU

Îngerii care au adus slavă lui Dumnezeu în noaptea în care Iisus s-a născut continuă să cânte și astăzi. Dacă ascuți cu atenție poți să-i auzi, în ciuda forfotei vieții. Alătură-te lor!

Iisus a reprezentat cadoul lui Dumnezeu pentru întreaga lume, nu numai de Crăciun, ci pentru fiecare zi, pe tot parcursul vieții noastre și după aceea, pentru întreaga veșnicie. A fost cadoul perfect, pentru că Iisus poate satisface orice nevoie și poate îndeplini orice vis.

Povestea de Crăciun ne învață că este în regulă să începi cu ceva mic. Iisus a început prin a fi un mic bebeluș născut într-un grajd, ca să ajungă în final la dreapta tronului lui Dumnezeu. Iar datorită Lui și începuturile noastre mici pot avea un final grandios în împărăția Lui eternă.

Crăciunul este o stare de spirit. Este fericire, recunoștință, dragoste și dăruire. Fă toate acestea și atunci te vei simți în fiecare zi de parcă este Crăciunul.

Crăciunul vine și trece, însă Iisus nu-ți părăsește inima. ■

DUMNEZEU CU NOI

DE VIRGINIA BRANDT BERG,
ADAPTAT

UNII OAMENI NU POT ÎNȚELEGE CUM ESTE POSIBIL CA DUMNEZEU SĂ VINĂ PE PĂMÂNT ÎN TRUP FIZIC. Mie nu mi se pare ciudat. De fapt îmi este chiar ușor să cred lucrul acesta deoarece Îl văd pe Iisus cum se naște în fiecare zi în inimile oamenilor. El vine și trăiește în inimile oamenilor și le transformă viețile, lucru care pentru mine este un mare miracol.

Cuvântul lui Dumnezeu nu spune că unul din titlurile lui Iisus este „minunat”. „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii”¹

El a fost minunat în viața Sa,

1. Isaia 9:6
2. Vezi Fapte 10:38.
3. Vezi Romani 6:23; 1 Petru 2:24.
4. Vezi Evrei 7:25.
5. Ioan 1:12

mergând peste tot făcând bine și vindecându-i pe toți cei opri-mați.² El a fost minunat în moartea Sa: căci a murit pentru noi ca să avem viața veșnică.³ Iar acum este minunat în viața Sa de după moarte pentru că trăiește ca să mijlocească pentru noi.⁴

Totuși, nu este suficient ca Regele regilor, Hristos, să se fi născut în Betleem, sub steaua care i-a vestit venirea; El trebuie să se nască și în inimile noastre.

Poate că ai văzut pictura renumită a lui William Holman Hunt în care Iisus stă în fața unei uși închise, cu un felinar în mână. Se povestește că, după ce Hunt a terminat această pictură care urma să fie cea mai importantă lucrare a sa, cineva i-a spus că a comis o greșală; ușa nu avea clanță.

„Nu am greșit”, a răspuns Hunt. „Ușa aceasta este ușa inimii și ea trebuie deschisă din interior”.

Iisus nu poate intra pe o ușă

dacă aceasta nu este deschisă din interior. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”⁵. Primește-L în inima ta. El îți va transforma viața!

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968) A FOST EVANGHELISTĂ ȘI PASTOR AMERICANĂ. ■

Dacă nu ai primit încă darul cel mai minunat de la Dumnezeu, pe Iisus, o poți face chiar acum rugându-te următoarea rugăciune:
Îți mulțumesc Iisus pentru că ai venit în lumea noastră și ai trăit precum unul dintre noi. Îți mulțumesc că ai murit pentru mine, ca eu să am viața veșnică în Rai. Te rog să mă ierți de toate greșelile pe care le-am făcut și umple-mi viața cu dragostea Ta.

URMÂND STE★UA

DE KOOS STENGER

ÎN FIECARE AN, DE CRĂCIUN, MĂ GÂNDESC LA CEI TREI MAGI CARE AU CĂLĂTORIT PRIN DEȘERT URMÂND STEAUA MISTERIOASĂ. Pot să mi-i imaginez traversând deșertul nisipos, fierbinte ziua, și campând noaptea. Nu există loc pe pământ unde cerul să fie mai frumos și mai misterios ca în deșert! Îi văd cum stau în fața corturilor lor, privind cu uimire cerul, fără alte lumini care să le distragă atenția de la arta pură a lui Dumnezeu. Acea stea nouă nu fusese acolo. Probabil că îi uluia.

Ei auziseră despre venirea lui Mesia. Studiaseră acest fapt în cărțile vechi, însă acum o puteau citi chiar din stele.

„Pentru aceasta ne-am născut. Trebuie să urmăm steaua”.

Așa că au plecat în călătorie,

prin credință, iar în cele din urmă steaua i-a condus la grajdul umil unde era Copilul nou-născut.

Au căzut în genunchi în venerație și au șoptit: „Este Regele regilor”.

Îmi reamintește de propria mea căutare.

Nu eram un om înțelept dar am văzut și eu o stea. Nu strălucea puternic pe cer; nu a luminat cerul vieții mele, însă lumina ei mi-a atins inima. Influența ei a fost reală și m-a neliniștit.

De unde vine această lumină?

Mă chema să-i descopăr secretul.

Pentru aceasta m-am născut. Trebuie să o urmez.

Așa că am urmat-o. Mi-am lăsat lumea în urmă. Am pornit într-o aventură în căutarea adevărului, fără cămile care să mă poarte,

dar totuși urmând lumina acelei stele.

Iar într-o zi am găsit grajdul.

Era o zi furtunoasă. Ploaia se scurgea pe mine în timp ce vorbeam cu un alt călător.

„În cauți pe Dumnezeu, nu-i așa?” a observat el.

„Da, așa-i. Unde este?”

Mi-a zâmbit. „Este chiar aici, dispus să fie Regele inimii tale, dacă Îl lași”.

În acea zi steaua a început să strălucească în inima mea.

Steaua pe care au urmat-o magii a dispărut, însă steaua Crăciunului din inima mea continuă să strălucească cu putere.

KOOS STENGER ESTE SCRITOR
LIBER-PROFESIONIST ÎN
OLANDA. ■

PE TERMEN LUNG

DE MARIA FONTAINE

ESTE MINUNAT SĂ TE GÂNDEȘTI LA IESLE, la îngeri și la noaptea când Iisus a venit pe pământ. Este un gând asupra căruia ne concentrăm timp de câteva săptămâni în perioada Crăciunului și poate câteodată și în timpul anului.

Însă acel lucru făcea parte dintr-un plan mai mare. Iisus nu a venit pe pământ doar pentru ca îngerii să Îl venereze. Acel aspect a fost doar un început în imensitatea eternității. În acei câțiva ani scurți în care Iisus a trăit pe pământ, El și Duhul Sfânt au fost cu fiecare om care caută să se apropie de El; El lucrează zi și noapte, viață după viață, ca să răspundă tănguirilor inimilor noastre.

Răbdarea lui Dumnezeu nu se termină atunci când bâjbâim și ne împiedicăm, sau când dăm de ne-caz. El este atent la fiecare detaliu al vieții noastre și ne stă alături

pentru totdeauna. Iisus ne este dedicat pe termen lung.

Unul dintre cele mai mari daruri pe care I-l putem dăruii în schimb lui Iisus este să împărtășim vestea bună a mântuirii Sale cu toți cei care se chinuie și sunt pierduți. Noi putem anticipa bucuriile Raiului și putem simți mângâierea Duhului Său Sfânt în perioadele de dificultate, în vreme ce alții nu cunosc aceste lucruri sau nu sunt siguri de dragostea lui Dumnezeu și se confruntă cu lupte interminabile de a găsi un scop în viață și de a știi că viața aceasta merită trăită.

Chiar dacă ceea ce noi putem face pentru alții ca să găsească iubirea minunată a lui Dumnezeu pare infim în comparație cu nevoia acestora, rezultatele depășesc tot ce ne-am putea imagina. La urma urmelor, parte din miracolul Crăciunului este magnitudinea a ceea ce rezultă din niște începuturi atât

de mărunte. Ceea ce a început cu un mic bebeluș într-un grajd, într-un orașel într-o mică țară, a devenit un dar imens și fără sfârșit pentru un număr nesfârșit de oameni și pentru o perioadă incommensurabilă de timp.

Dumnezeu ni s-a dăruit nouă fără sfârșit și fără limită. Oricine își deschide inima Lui este asigurat cu îngrijire permanentă în brațele Celui care nu pune limite imensității iubirii Sale. Dintr-o dată, chiar și spectacolul acelei nopți cu cerul plin de îngeri pare minuscul în comparație cu minunile pentru care Dumnezeu însuși a venit pe pământ ca să ni le dăruiască personal.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

SINGURĂ

de CRĂCIUN

DE VIVIAN PATTERSON

ÎNCERCAM SĂ NU MĂ GÂNDESC LA CRĂCIUN, îngrozită de acea zi, sperând ca un înger să vină în viața mea și să-mi rezolve situația. Am încercat de asemenea să mă prefac că este o zi ca oricare alta, nimic deosebit, cu speranța că această atitudine îmi va alunga singurătatea. Însă nu am reușit să o evit. – Crăciunul era peste tot în jurul meu, iar eu mă aflam singură. Nimeni cu care să vorbesc, nimeni cu care să râd, nimeni care să-mi ureze Crăciun fericit. Cu fiecare minut eram din ce în ce mai deprimată, ceea ce mă îngrozea cel mai tare.

Pentru a mă înveseli și a-mi ține mintea ocupată am încercat să-mi reamintesc de momente vesele. Mi-am amintit de profesorul meu din școala duminicală. Era un om molatec și prietenos, care a petrecut mult timp cu noi, copiii, și se pricepea să prezinte lucrurile

în mod distractiv. El ne-a spus că Iisus era bucuria vieții lui. Privind în urmă la anii copilăriei, cuvintele lui mi-au răsunat în minte: „Tot ce trebuie să faci este să-L iei pe Iisus cu tine”.

Oare ar merge? m-am gândit eu. Eram singură – nu era nimeni care să observe vreo diferență. Așa că L-am declarat pe Iisus prietenul meu din ziua aceea.

Am făcut totul împreună – am băut ciocolată caldă lângă foc, ne-am plimbat pe stradă împreună, am vorbit despre cât de frumoasă era lumea, am râs, am făcut cu mâna la trecători. Aproape că îi simțeam brațul în jurul meu oriunde mă duceam și aproape că îi auzeam vocea. În șoapte, dincolo de spectrul auditiv, mi-a spus că mă iubește – da, pe mine – și că va fi prietenul meu pentru totdeauna. Cumva știam că nu voi mai fi niciodată singură.

Ducându-mă la culcare în acea noapte de Crăciun, m-am simțit atât de bucurioasă, atât de împăcată, atât de mulțumită. Părea ciudat, însă nu a fost ciudat. Am petrecut ziua cu Iisus și sper ca și alții să fi avut un Crăciun atât de fericit cum am avut eu.

Nu sunt deloc singur, m-am gândit. *Nu am fost niciodată total singur*. Acesta este, bineînțeles, mesajul de Crăciun. Noi nu suntem niciodată singuri. Nici atunci când noaptea este neagră, când vântul este rece, iar lumea cea mai indiferentă. Căci tocmai acesta este momentul pe care il alege Dumnezeu.

– *Taylor Caldwell (1900-1985)*

Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.

– *Iisus, Matei 28:20* ■

Cel mai important lucru

O ADAPTARE DE CRĂCIUN A
CAPITOLULUI I CORINTENI 13

DACĂ ÎMI DECOREZ CASA PERFECT CU BETEALĂ, șiraguri de lumini și globuri lucioase dar nu arăt dragoste, sunt un alt simplu decorator.

Dacă mă spetesc în bucătărie, coc zeci de prăjituri, pregătesc mâncăruri apetisante și aranjez o masă minunată dar nu arăt dragoste, sunt un alt simplu bucătar.

Dacă muncesc în bucătăria săracilor, colind la casele de bătrâni și dăruiesc tot ce am la caritate dar nu arăt dragoste, nu mă ajută cu nimic.

Dacă încarc bradul cu îngeri strălucitori și fulgi de nea croșetați, dacă particip la nenumărate petreceri de sezon și cânt în cor, dar nu pun accentul pe Hristos, îmi scapă esențialul.

Dragostea se oprește din gătit ca să îmbrățișeze copilul. Dragostea pune deoparte decorațiunile ca să-și sărute soțul. Dragostea este bună, în ciuda stresului și a oboșelii. Dragostea nu invidiază casa altcuiva care are veselă asortată și

fețe de masă de pânză.

Dragostea nu strigă la copii să se dea din cale, ci este recunoscătoare că sunt acolo ca să îi stea în cale. Dragostea nu dăruiește doar celor care îi pot da ceva la schimb, ci se bucură să dăruiască celor ce nu pot dărui.

Dragostea suportă totul, crede totul, speră totul, îndură totul. Dragostea nu va pieri niciodată. DVD-urile se zgârie, jucăriile vor ajunge uitate, fularele și căciulile vor fi pierdute, un calculator nou va ajunge demodat, însă darul iubirii va dăinui.

Când ne chinuim cu lista de cumpărături și cu invitațiile, combinate cu vremea rea de decembrie, este bine să ne amintim că există oameni în viața noastră pentru care merită să trecem prin aceste neplăceri și oameni pentru care și noi reprezentăm la fel. Crăciunul ne arată legăturile care ne unesc, fire de iubire și de grijă, țesute în felul cel mai simplu și mai trainic, în familie.
– Donald E. Westlake (1933-2008)

Dăruiește un zâmbet,
Dăruiește un cânt,
Dăruiește înțelegere,
Să rămână mereu în gând.
Dăruiește optimism,
Dăruiește o mână de ajutor,
Spune-i celui oboșit,
„Iisus este înțelegător!”
Trimite noutăți
Unui prieten îndepărtat;
Dăruiește o floare
Cu cartea ce-ai împrumutat.
Spală vasele la masă,
Pune mâna și pe aspirator;
Dăruiește o rugăciune
La momentul hotărâtor.
Dăruiește generozitate,
Dăruiește speranță;
Aprinde flacăra credinței
Celui care înaintea
Încet prin întuneric.
Îndulcește zilele de văitat
Ale celor pierduți și singuri.
Dăruiește-te pe tine,
neîncetat.
– Margaret E. Sangster
(1838-1912) ■

LA FINELE ANULUI

Momente de liniște
DE ABI MAY

CALEA ANULUI TRECUT SE ÎNCHEIE. Putem privi în urmă la ceea ce a trecut și ne putem reaminti momentele fericite, bucuriile neașteptate și veștile bune care au venit precum apa proaspătă pentru sufletul însetat.¹ Apoi putem răsufla ușurați că dificultățile anului trecut s-au încheiat.² Între aceste urcușuri și coborâșuri au fost zilele obișnuite în care nu s-a întâmplat nimic special.

Anul s-a încheiat, jurnalul a fost completat,

Cu ultima faptă, cu ultimul alineat.

Nu ne mai rămân decât amintirile Bucuriilor, durerilor și câștigurilor lui,

Iar acum, cu un scop clar în minte, Privim către anul care vine.

– Robert Browning (1812-1889)

1. Vezi Proverbe 25:25.

2. Vezi Psalmul 90:9.

3. Vezi Apocalipsa 22:13.

4. Vezi Matei 28:20.

Anul nou stă să înceapă și cu siguranță că va fi presărat cu momente fericite, cu bucurii, cu vești bune, cu dificultăți și cu multe zile obișnuite. Deși putem anticipa unele evenimente majore, cum ar fi o slujbă nouă, mutarea în casă nouă, sosirea unui nou bebeluș, majoritatea aspectelor viitorului nostru ne sunt ascunse, după cum spune un vechi proverb înțelept: „Vălul care ne ascunde viitorul este țesut de un înger al milei”.

*Urmându-mi drumul în noul an,
nu văd decât un pas în fața mea;
Dar am lăsat trecutul în grija lui
Dumnezeu – viitorul prin mila
Lui va apărea;*

Iar ceea ce pare întunecat se va lumina când mă voi apropia.

– Mary Gardiner Brainard
(1837-1905)

Și cum rămâne cu prezentul? Dumnezeu este aici cu noi în pre-

zent, tot așa cum a fost și în trecut și cum va fi în viitor. Haide să terminăm acest an recunoscându-L pe Cel care este începutul și sfârșitul³ și care va fi întotdeauna cu noi: la start, la finish și pe tot parcursul drumului.⁴

Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice în dreapta Ta.

– Psalmul 16:11

Dragă Doamne, Îți mulțumesc pentru că am trecut încă un an, pentru râsete și pentru lacrimi, pentru adierea vântului, pentru soare și pentru ploaie. Ajută-mă să accept provocările anului ce vine cu credința că Tu mă vei ajuta să răzbesc, așa cum ai promis.

ABI MAY ESTE SCRITOARE
LIBER-PROFESIONISTĂ ȘI
PROFESOARĂ ÎN MAREA
BRITANIE. ■

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Ce Îmi vei dărui?

Ce poți să Îmi dăruiști tu Mie, Regele regilor și Domnul domnilor, a cărui tron este în Ceruri și pentru care Pământul este sprijinul picioarelor Sale?¹ Ce ai putea să Îmi dăruiști tu Mie, Cel care are totul? Oare ce așa avea nevoie? – Daruri din inimă. Orice dar din inimă este un dar pe care îl prețuiesc.

Fiecare om este creat cu o combinație unică de daruri, talente și abilități. Unele abilități par firești – spre exemplu: o minte rapidă și avidă de cunoaștere, aptitudini pentru o anumită îndemânare sau muncă. Unele daruri se manifestă clar fizic, cum ar fi carisma. Altele sunt daruri care trec de obicei neobservate dar care te pot ajuta chiar mai mult, cum ar fi darul smereniei, al optimismului, al compasiunii și al sacrificiului de sine. Apoi este unul dintre cele mai mari daruri: capacitatea de a dărui și de a primi dragoste. Acesta este un dar pe care fiecare îl primește într-o anumită măsură deoarece omul este creat ca imagine a lui Dumnezeu. Însă oricare ar fi darurile tale, ele conlucrează ca tu să fii special pentru Mine.

Toate aceste daruri ți-au fost date ca să-ți îmbogățească viața ta și pe cea a altora, însă ceea ce faci cu ele și în ce măsură le folosești depinde de tine. Nimic nu Mă face mai fericit decât să te văd că le folosești în folosul altora și îi faci fericiți. Atunci cel mai minunat lucru se întâmplă: darurile și talentele tale sporesc, se multiplăcă, iar acea dragoste care te-a motivat pe tine se răspândește de la o inimă la alta până ajunge înapoi la tine.

Ce Îmi poți dărui de Crăciun și în anul următor? Folosește la maxim ceea ce ai, lucrurile cu care ai fost înzestrat de la început. Acela ar fi cadoul perfect pentru Mine.

1. Vezi 1 Timotei 6:15; Isaia 66:1.